

arab nevében. Ez különösen onnan tűnik ki, hogy az *Abu Szej-dün* összetételben az *Abu* valóságos arab módon declináltatik is. E mondatban pl. (idézett codex fol. 51. a.) «És kiszídták Romanust és szólottak: ezen világosság nem illet mást, mint Artemis-t és Pozeidon-t.» A Pozeidon már nem *Abû Szejdün*, hanem *aba* (*abu accusativusa*) *Szej dün*, a mi arra mutat, hogy az arab ember ezen tulajdonnévben az *Abu*-t csakugyan arab értelemben «atyára» értette. Különben nem declinálta volna.

Ezek az arab népetymologia körül észrevehető főszempontok.

GOLDZIKER IGNÁCZ.

Eros és a méh.

Kis méh pihent a rózsán,
 Eros nem vette észre
 És megsebezve érzi
 Ujjában a fulánkot.
 Szaladva és röpülve
 Szép gyöngye Kypriához
 Jajgatja kis kacsóit.
 Végem, mamácska, így szól,
 Végem van, és halálom!
 Szárnyas kigyócska megszúrt,
 A mely a földmívestől
 Méhnek van elnevezve.
 Feelve kérdi anyja:
 Ha méh fulánkja úgy fáj,
 Hogy fájhat ám azoknak,
 Eros, kiket te sebzesz?

Ford. P. T. E.

Ennius.

(Sat. 6—7. Vahl.)

Légy üdvöz, Ennius, ki szíved mélyiből
 Az emberekre lángzó éneket köszöntsz!

Ford. P. T. E.